

[Tredje næstformand]

Jeg skal gøre opmærksom på, at tilhørerne skal forholde sig i ro på tilhørerpladserne, i modsat fald vil de blive fjernet.

(Uro på tilhørerpladserne fortsat).

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Ja, værsgo, fortsæt.

Erlendsson (FP):

Når regeringen på visse områder lader ulovligheder brede sig, breder de sig naturligvis også til andre dele af samfundet. Den slags demonstrationer har vi ikke haft i så forfærdelig mange år, men en af årsagerne til dem er måske, at regeringen viser slaphed over for åbenbare ulovligheder, som de f. eks. så tydeligt finder sted ude i Christiania.

Jeg husker den daværende politiske ordfører, hr. Kjeld Olesen, da han i 1974 på sp. 6237 i Folketingstidende udtalte om Christiania, at dette eksperiment var noget enestående i verden, som man nu søger at efterligne. Han citerede her en kriminolog, Berl Kutchinsky, som peger på, at når Christiania i internationalt perspektiv er et så enestående eksperiment, skyldes det den moderne viden om afvigere og moderne kriminologers og psykologers forsøg på at skabe noget, som ligner Christiania på visse punkter. Det er desværre ikke lykkedes ret mange steder i verden – jeg tror ikke nogen steder. Men det er i hvert fald på tide, at dette eksperiment nu hører op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 856

5) Til forsvarsministeren af:

Voigt (FP):

»Hvordan kan det accepteres, at der kan drives værtshus og andre forretninger i Christiania uden bevilling?«

Skriftlig begrundelse

Det må bero på en misforståelse, når politikommissær Tage Klausen siger til Berlingske Tidende den 26. marts 1981, at hver gang politiet har peget på de forkerte forhold omkring værtshusene i Christiania, har det fået at vide, at det var et led i de såkaldte eksperimenter. Regeringen – og især forsvarsmini-

steren – har jo utallige gange sagt, at Christiania ikke længere regnes for et eksperiment.

Vi må forlange, at der nu må blive skabt ordnede forhold på forsvarsministeriets gamle kaserne i Bådsmadsstræde. Den utidige slendrian, der bliver udvist af regeringen over for de utallige lovløsheder i Christianiaområdet, må her og nu bringes til ophør, hvis regeringen ikke vil mødes med dyb mistillid igennem en forespørgselsdebat.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Spørgsmålet besvares af justitsministeren.

Forsvarsministeren (Ole Espersen, fg.):

Jeg skal oplyse, at politidirektøren i København har meddelt mig, at visse former for virksomhed i Christiania – og det gælder også på beværtningsområdet – ikke ganske opfylder lovgivningens krav til de nævnte virksomheder. Politidirektøren har føjet til, at man som anført har opmærksomheden henledt på problemerne, og at der vil blive skredet ind i fornødent omfang. Jeg kan tiltræde politidirektørens vurderinger.

Voigt (FP):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg synes, det var usædvanlig positivt, for det må jo betyde, at de værtshuse, der er derude nu, efter det, ministeren her har sagt, naturligvis bliver lukket, når der ikke findes en bevilling.

Men jeg kan ikke lade være med at drage et enkelt spørgsmål fra 1978 frem igen, og det er spørgsmål nr. 98. Jeg spurgte dengang, hvordan regeringen ville stille sig til et ændringsforslag til en lang række love og til den fremtidige lovgivning. Ændringsforslaget lød:

»Denne lov gælder ikke for fristaden Christiania.«

Ministeren svarede dengang, at et sådant forslag ville være i strid med almindelige lovgivningsprincipper, og det må jeg naturligvis erklære mig enig med ministeren i, for vi kan selvfølgelig ikke have en stat i staten. Derfor må konsekvensen også på baggrund af det svar, der her er givet, og på baggrund af det svar, ministeren netop har givet her fra talerstolen, være, at det, der sker i Christianias værtshuse for øjeblikket, er i strid med almindelige lovgivningsprincipper, og at der